

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Literatur-Tidendens Skudsmaal i Henseende til Prøverne af Saxo og Snorro

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 3. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1816_288-txt-shoot-idm167.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Danske Læsere ere saa vandte til at see mine Arbeider forhaanede hvorsomhelst de nævnes, og mig behandlet som en Pog eller Pesthuslem, at de Fleste ventelig ansee det for et halvt Underværk at Literatur-Tidenden og Athene, der hidtil have overvældet mig med Grovhed, paa eengang synes at ville vende Karret om og drukne mig i deres Roes. Det vil derfor vist synes Mange underligt og utaknemmeligt at jeg, langt fra at fryde mig, ret inderlig harmes, og behandler de Flyveblade med en Haardhed jeg aldrig har brugt imod dem, naar de aabenbar nedsatte og forhaanede mig. Dog Man faaer at undres og jeg kan kun svare: *nimum ne crede colori!* latet angvis in herba. Hvor nødig Bemeldte har villet til at anmelde et Arbeide af mig, de *for Skams Skyld*, ei turde haane, men nødtes til at rose, det viser sig jo alt klarlig deri at Athene tøvede *fire* og Literatur-Tidenden *fem* Maaneder med at omtale en Bog, 4der efter deres egen Dom handlede om et vigtigt Fædrenelands-Anliggende, som fortjende at lægges Folket paa Hjerte. Havde da Athene end blæst høiere i Roestrompeten, havde end Literatur-Tidenden maskeret sig bedre, havde de end ikke begge stræbt at kaste Skygge paa *Præsten* netop ved at rose Digteren og de Gamles Oversætter, de skulde dog kun havt Skam til Takke, fordi de hverken havde Mod til at tie, til at trodse, eller til at vedgaae deres forrige Uforskammenhed mod en Skribent, der dog vel ikke pludselig ved et Mirakel er blevet omskabt til den sindige Boglærde og ypperlige Digter de nu fandt i ham. Men da nu Athene taler med den latterligste Fornemhed om hvad hun ikke forstaaer, da hun midt under Rosen vedbliver at haane det Subject der har gjort Arbeidet hun udbasuner, og skeeler til Roskilde-Riim m. m. som om det var ingenting mod de Smaavers i Prøverne, da hun, under Lovtalen over og Efterabelsen af min Stii, med Kiendermine bedømmer og retter den, hvor kan jeg da andet end harmes over saadan Usselhed!